

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

typus erat Simson ille terrenus. Huic occurrit etiam Leo non corporalis, sed infernalis, in obsessio aliquo homine, quem cæcum, surdum & mutum reddidit. At heroico zelo in vadit eum, & miseram illam ovem digito Dei ex fauceibus leonis eripit, quod majori certè admiratione dignum est.

Intuebamur nos historiam illam propius, quæ tribus potissimum partibus absolvitur.

I. *Dæmonii ejectio.*

II. *Miraculi acceptio.*

III. *Christi defensio.*

JJ.

EXEGESIS.

PRæfens Dominica vocatur Oculi ex Pf. 25. v. 15. quo nomine pii Veteres respererunt ad insidias Diaboli, quibus à dextris & sinistris nos semper oppugnat tanquam infernalis venator, Pf. 91. v. 3. & mone-re voluerunt Christianos, ut oculos habeant apertos & vigilantes, ad Deum, per ferias preces directos, si *μὴ δολοίως* hujus venatoris effugere velint. Quem in finem ordinarunt pericopam talem, quæ tam Diaboli truculentiam quam Christi potentiam nobis ob oculos ponit. Nam erat Jesus ejiciens dæmonium, inquit Evangelista & illud erat mutum, cumq; eiecisset dæmonium, locutus est mutus, in quibus verbis duo cum primis ponderanda sunt:

1. *Miserum spectaculum.* Nam homo ille, qui Christo adducitur, erat corporaliter obsessus à Diabolo, & non tantum mutus, sed etiam surdus, ut vox græca *κωφός* subinnuit. Matthæus addit, fuisse ipsum quoque cæcum, c. 12. v. 22. *O pestiferam dæmo-*

nis astutiam, utramque viam occupavit atque obstruxit, quibus erat ille crediturus, visum scilicet atque auditum, exclamat Chrysofomus.

Ejusmodi potestatem naturaliter obtinet super totum genus humanum, quod per peccatum transtulit in regnum suum, Col. 1. vers. 13. homines per naturam sunt quasi ipsius palatium filii iræ, Eph. 2. v. 3. Servi peccati, Joh. 8. vers. 34. Hoc nomine vocatur fortis armatus, quia armatur per peccata nostra, quæ sunt ipsius aculeus, 1. Corinth. 15. v. 55. & quemadmodum opifex in sua officina per varia instrumenta pro lubitu operatur: Ita quoque Satanæ in hominibus incredulis & impiis efficax est, & ad omnis generis flagitia ipsos impellit, Eph. 2. v. 2. 2. Tim. 2. v. 26.

Quamvis enim benignissimus Deus ex immensa dilectione Filium suum unigenitum mundo dederit, Joh. 3. v. 16. ac per illum genus humanum ex potestate & regno Satanæ liberaverit, attamen Diabolus summis viribus renititur, & conatu quanto potest maximo hoc agit, ut maximam hominum partem in regno suo captivam detineat, ne beneficii hujus participes reddantur. Multi etiam sponte in captivitate illa permanent, & contemnunt Dei consilium adversus semetipsos, Luc. 7. v. 30.

Hæc est spiritualis obsessio, quæ Christiani nominis hostis, quos sibi subjugavit, reddit cæcos, ut non videant claritatem Evangelii, 2. Cor. 4. vers. 4. reddit surdos, ut aures habeant, & tamen non audiant, quod de idolis ait Pfaltes regius, Pf. 115. v. 6. conf. Esa. 6. vers. 9. Jer. 6. vers. 10. reddit muros, ut non loquantur eloquia Dei, sed blasphemias, execrationes, turpiloquia, obscenitates, quæ sanctos non decent, Eph. 5. v. 4. Ergò
orate,

orate, vos mei, nam sicut Christus Spiritu Dei eiecit dæmonia, ut dicit in Evangelio: Ita per preces ex vera in Christum fide & Spiritus ardore profectas contra Satanæ insidias munire nos possumus. Nam Spiritus S. est Spiritus gratiæ & precum, Zachar. 12. vers. 10. Econtra verò sicut civitas muris carens facili negotio ab hoste occupatur: Ita cor hominis, quod vero DEI timore & precibus non est munitum & circumvallatum, facili negotio in Potestatem Satanæ redigitur, confer Tob. 8. vers. 2. ubi per nidorem hepatis ex pisce Asmodæus fugatus esse legitur. Talem vim habent etiam odora menta precum, Apoc. 8. vers. 3.

Leo terretur cantu galli: Ita leo infernalis precibus ex vigilanti spiritu profectis deterritur & abigitur, 1. Petr. 5. v. 8. 9.

2. *Insigne miraculum.* Fortis quidem armatus est Satanæ, sed longè fortior Messias, qui ipsum expulit, unde cæco visus, surdo auditus, mutus loquela restituta fuit, adeoque quatuor simul in uno homine miracula perpetrata sunt.

Evidenter hinc evincitur, Christum esse verum Messiam, & Magistrum ad salvandum, qui non solum in diebus carnis suæ circumvixit, & benefecit, & liberavit, qui à Sarana affligebantur, Act. 10. vers. 38. Sed adhuc pro nobis pugnat, & contra hostem infernalem suos fideles acriter defendit, nam in manibus suis descripsit eos, Esa. 49. v. 16. conf. Es. 54. v. 10.

De Secundo.

Sequitur miraculi acceptio, quæ est

1. *Dextra*, quò pertinent

1. *Admirantes.* Nam admiratæ sunt turbæ, inquit Evangelista, & non simplici-

ter admiratæ sunt, sed ut Matthæus explicat, ἐξίστατο, quod est obstupescere, & de statu mentis dejici, ut in raptibus fieri solet. Agnoscunt igitur ex hoc miraculo Christum esse Davidis filium, Matth. 12. vers. 23. id est, verum Messiam, & promissum mundi Salvatorem; quamvis postea blasphemantibus Christum Phariseis, os sibi obturari sinunt, & confessionem occultant, quod infirmitati ipsorum ascribimus.

Nos quando videmus Deum adhuc hodie miracula operari in cælo, in terra, in mari, &c. non floccipendamus ea, sed admiremur cum turbis in præsentis Evangelio, & virtutem Dei annunciemus, qui vocavit nos de tenebris in admirabile lumen suum, 1. Petr. 2. vers. 9. Caveamus autem, ne in duas partes claudicemus, 1. Reg. 18. vers. 21. Sed quod corde credimus ore quoque confiteamur, Roman. 10. v. 10. nam tepidos evomet Dominus, Apoc. 3. v. 16.

2. *Depradicantes*, quorum fortasse plures fuerunt, sed unica hîc erumpit muliercula, quæ vocem suam extollit, & beatus venter, inquit, qui te portavit, & ubera quæ suxisti. Sed quia à Christo unico salutis nostræ fundamento ad Mariam delabitur, acceptat quidem Christus præconium illud, quatenus de felicitate & prærogativa externa accipitur, quam Maria mater Christi habet præ omnibus aliis mulieribus, sed quia hoc nihil facit ad veram beatitudinem, quæ in altero seculo fidelibus præparata est, corrigit Christus illam exclamationem, & imò, inquit, beati, qui verbum Dei audiunt & custodiunt. Hoc est unicum medium, quo custodimur per fidem in salutem, 1. Petr. 1. v. 5.

Mulier hæc suo nos docet exemplo, quàm facilè Deus etiam præter spem aliquos excitare